

La cultura que ens fa lliures

Josep M. Riu Margalef

En primer lloc, dono les gràcies a les amigues que m'han precedit en l'ús de la paraula, l'Agnès Olivé Benet, presidenta en funcions del CERAP, i la Maria Eugènia Perea Virgili, directora de la revista *Lo Floc* i dels Quaderns de Divulgació Cultural del CERAP, per la calidesa dels mots que m'han dedicat. Tot seguit, vagi el meu agraïment als membres de la Junta Directiva, els bons amics Agnès Olivé Benet, presidenta en funcions; Sergi Domingo Basora, secretari i Pere Escoda Giol, tresorer, per aquest homenatge.

El meu agraïment, també, als directius i membres de totes les seccions. I si em permeteu un petit parèntesi, vull subratllar la importància de les seccions com a columna vertebral del CERAP. Que consti el meu agraïment al Jordi Gallisà Giménez, expresident –i actual Regidor de Cultura–, ja que fa cosa de mig any, abans de la seva dimissió, em comunicà l'acord de la Junta de la concessió d'aquest guardó. Gràcies també, a totes les sòcies i socis del CERAP.

I finalment, gràcies per acompanyar-me en aquest acte, al senyor alcalde, Ricard Gili Ferré; i a totes les regidores i regidors presents.

Amiga presidenta en funcions, accepto de bon grat aquesta Rosa dels Vents, però amb una condició: com que entenc que es un guardó dedicat a tot el col·lectiu fundacional de l'entitat, només en seré el dipositari.

M'explico: per mi, aquesta Rosa dels Vents –guardó instituït enguany fa 44 anys– és un homenatge de les generacions joves que en aquests moments esteu al capdavant de l'entitat a la generació de «la colla de la pedreta» iniciadors, l'any 1972, d'aquesta aventura cultural. I parlant de «la colla de la pedreta», dos dels seus integrants, malauradament, ja no estan entre nosaltres. Em refereixo als bons amics, Salvador Coll Salvat, que ens ha deixat fa pocs dies, i a l'Albert Montserrat Torrell, que ja fa més temps que se'n va anar. Descansin en pau. Doncs bé, com deia, «la colla de la pedreta», després ens convertirem en Junta Promotora del Museu Històric Municipal de Riudoms. Finalment, l'any 1978, fundàvem el CERAP. De tot això fa 51 anys –com passa el temps!–, per bé que, de la fundació administrativa del CERAP, només en fa 45. Sí amigues i amics, el CERAP és –i ha de continuar essent– una obra col·lectiva. Una obra en què la gent que hi participi ho faci de forma altruista, amb l'únic afany de treballar per al creixement cultural del nostre estimat poble. Aquest ha sigut sempre l'únic objectiu del CERAP.

Podria explicar algunes batalletes d'aquells temps heroics dels inicis, i dic «heroics» perquè, exceptuant la bona gent que ens va donar suport des del primer moment fent-se'n socis (crec que l'any 1979 ja anàvem pels 200 associats!), també ens vam trobar amb moltes –i injustificables– incomprendions i travetes. Però el passat

Josep M. Riu Margalef pronunciant un discurs d'agraïment en l'acte en què se li va lliurar el Premi Rosa dels Vents, el propassat 24 de setembre. Foto: Agnès Olivé Benet.

és el passat, i és el que és. A mi, sincerament, en aquests moments, l'únic que em motiva és el present i, sobretot, el futur del CERAP. Com tots sabeu, ja fa anys que, per motius diversos, la meva col·laboració amb el CERAP es limita a formar part de l'equip de *Lo Floc*. No obstant això, a través de la nostra revista i de les xarxes socials segueixo el batec del CERAP i veig que cada cop batega amb més força. Sé, i valoro, l'esforç i la feineda ingent que això comporta.

«Per mi, aquesta Rosa dels Vents és un homenatge de les generacions joves que en aquests moments esteu al capdavant de l'entitat»

Jo no sóc ningú per donar consells, però sí que vull dir una cosa als joves que avui porteu la direcció de l'entitat: si el CERAP ha perdurat fins avui és perquè sempre s'ha preservat la seva independència –i no fa gaire n'hem tingut un exemple claríssim, em refereixo a la dimissió del president per tal de concórrer a les passades eleccions municipals. Jo mateix, i perdoneu que em

posi d'exemple, en el seu dia vaig dimitir de director de *Lo Floc* per a ocupar el càrrec de director de l'Oficina d'Informació Municipal del nostre Ajuntament. Tot sigui dit, un càrrec totalment honorífic. Insisteixo, si no ho haguéssim fet així, estic convençut que del CERAP ja no se'n contaria ni rifa ni rafa.

No m'allargo més. Per acabar, recomano als «cerapers», sobretot als joves, que us llegiu, si és que encara no ho heu fet, una cosa molt curta titulada «Els reptes de futur», el darrer capítol del llibre *Centre d'Estudis Riudomencs "Arnau de Palomar": trenta anys d'història i alguna cosa més (1978-2008)*. Aquest llibre el trobareu a la biblioteca del CERAP i a la Biblioteca Municipal Antoni Gaudí.

Manllevant unes paraules que va dir en un acte del CERAP el bon amic Modest Guinjoan, «A Riudoms, cultura s'escriu amb C de CERAP, i la Cultura és llibertat». Si us plau, no ho oblidem: si la cultura no ens fa més lliures és un frau.

Moltes gràcies a tots els bons amics del CERAP. »

Nota

Aquest text fou llegit com a discurs d'agraïment en l'acte de lliurament del Premi Rosa dels Vents del CERAP, el dia 24 de setembre de 2023.